

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Симеон Владимиров Тасев, член на научното жури в конкурс за заемане на академична длъжност "доцент", обявен от БСУ в ДВ. бр.62 от 01.08.2017 година

относно: научната, научно-приложната и професионално академичната дейност и продукция, представена от д-р Красимир Стоянов Коев, главен асистент в ЦЮН на БСУ

I. Обобщени данни за научната продукция и дейност на кандидата.

Кандидатът Красимир Коев е доктор по право. Заема академична длъжност "главен асистент" в ЦЮН на БСУ. Преподавател е по търговско право, гражданско право обща част, облигационно право и основи на гражданското право като води и семинарни занятия по търговско и облигационно право. Автор е на множество доклади от национални и международни правни конференции и на статии в специализирания правен печат.

Д-р Красимир Коев кандидатства в обявения конкурс за заемане на академична длъжност "доцент" и с монография - "Договорът за факторинг в българското право", издание на Сиби, 2017 година в общ обем от 280 страници. Работата включва предговор и три глави с приложена подробна и значителна библиография. С оглед на разглеждана тема трудът е правилно структуриран, като в предговора се посочва проблематиката и актуалността на темата. В първа глава се очертава понятието и правната същност на вътрешния договор за факторинг, подробно са разгледани различните видове договори за факторинг в международната търговска практика, прави се сравнително-правен анализ с други сходни правни фигури и са изведени правните характеристики на договора. В глава втора е изяснено сключването на договора с оглед на възможната му конструкция като рамков договор, договор при общи условия, договор с чисто действие и договор под условие, особеностите на паричните вземания - настоящи и бъдещи като един от главните обекти на договора и се прави задълбочена правна характеристика на страните, участващи във факторинговата транзакция. В глава трета се изясняват някои особености във връзка с действието на договора като специфичен и самостоятелен сложен договор, обединяващ елементи от различни други договори. Приложена е и подробна библиография, включваща общо 163 заглавия на български, руски, немски и английски език.

II. Оценка на научните и на практическите резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.

Централно място сред представената за оценяване научна продукция на кандидата несъмнено заема монографията "Договорът за факторинг в българското право". Темата на изследването е съчетание от класика и несъмнена актуалност, което обуславя и голямото научно-творческо и практическо значение на изследваната проблематика. Тя е първи опит в българската юридическа литература за самостоятелно монографично изследване на вътрешния договор за факторинг с оглед на международната търговска практика и българското обективно право, в което се състои нейният цялостен приносен характер.

По-съществените научни достойнства на този изследователски труд са:

- систематична пълнота на изложението. Обхваната е почти цялата проблематика на изследваната материя съобразно формулираната тема, без да е допуснато привнасяне на "чужди" за темата тела;

- почти перфектно овладяване на релевантната нормативна уредба, научна литература и практика при широко и умело използване на сравнително правния и исторически подход на изследване;

- аналитично, но и критично отношение към правните решения, теоретичните конструкции и практиката. При това авторът води полемиката, подчертано коректно и добросъвестно.

- изложението се характеризира с ясен, подчертано професионален юридически език.

Към научните достойнства на труда несъмнено се открояват научните приноси на автора, които могат да бъдат разпределени в следните групи:

- първо, по-пълно и задълбочено изследване на недостатъчно разработените проблеми, които темата поставя. Тук се отнасят въпросите относно: а/. правната същност на вътрешния договор за факторинг като специфичен, самостоятелен и сложен договор, продукт на чужда правна система и обхващащ елементи от няколко други договора (стр.19-30); б/. видовете цесия според международните регламенти и тяхното приложение спрямо договора за вътрешен факторинг (стр.58-75); в/. мястото на договорната суброгация и нейната допустимост спрямо договора (стр.78-90); г/. мястото и ролята на договора за аутсорсинг при договора за вътрешен факторинг (стр.90-97), д/. особеностите

на клаузата *del credere* при договора за вътрешен факторинг (стр.97-108), както и ред други въпроси.

- второ, отбелязаното вече умело и плодотворно прилагане на сравнителноправния и исторически метод за изследване. Впечатление прави изследването на редица международни актове и правни работни документи, които имат пряко отношение към разглежданата тема и позоваването на историческото развитие на института с цел изследване на неговата правна същност и настъпилите промени с оглед на обективните обществени отношения, които той е призван да регулира и обслужва с оглед интересите на страните. Направени са сполучливи паралели и изводи от други съвременни международни актове (Регламент Рим I, Конвенцията за прехвърляне на вземания в международната търговия, Конвенцията за международен факторинг, Проектите на вътрешен факторинг на международни факторингови организации, Принципите на европейското право, редица работни документи на Комисията на ООН по международно търговско право и други), както и решенията на редица национални законодателства (германското, френското, руското и американското), теоретични постижения и утвърдена практика. Това обстоятелство е несъмнен принос на кандидата в обогатяване с идеи за модерни правни решения и идеи за усъвършенстване на нашето законодателство, за напредъка на теорията и обогатяване на практика в разглежданата доста широка материя на темата.

- трето, оригинални авторски идеи и концепции по ред въпроси с пряко отношение към разглежданата тема като: а/. научна обосновка за цесията с пълно прехвърляне по чл.99-100 ЗЗД (стр.75-78); б/. приложението на договорната суброгация като валиден способ за прехвърляне на вземания при договора за факторинг (стр.78-90); в/. разглеждането на цесията и договорната суброгация като прехвърлителни способности в рамките на сложните договори за търговско финансиране, а не толкова като самостоятелни договори (стр.70-75); г/. съответното приложение на правилата на договора за аутсорсинг при договора за вътрешен факторинг във връзка с функцията за обслужване (стр.92-97); д/. самостоятелна и пряка договорна отговорност на фактора във връзка с клаузата *del credere* (стр.100-105); е/. характеризирането на договора като неизключителна банкова сделка и следователно относителна търговска сделка (стр.115-118); ж/. обосновка за алеаторния характер на договора с оглед престацията на доставчика за заплащане на възнаграждение (стр.120-122); з/. обосновка за необезпечителния характер на договора (стр.127-129); и/. необходимостта от изрична

уредба на договора относно клаузата за непрехвърлимост, за да не се привнеса правната полемика от договора за цесия (стр.255-267); й/. идеята за изрична правна уредба на договора във връзка с конструиране на специален иск на договорно основание в полза на фактора за връщане на даденото финансиране по вземания, които не съществуват (стр.225-230); к/. идеята за невъзможност за разваляне на целия договор при частично неизпълнение от страна на доставчика с оглед чл.87, ал.4 ЗЗД (стр.240-243) и множество предложения de lege ferenda (срв. стр.21, 179, 214, 247, 255, 261, 266, 274 и други).

Препоръчително е авторът да разшири в бъдеще изследването с по-подробно изложение на някои въпроси във връзка с действието на договорите, като например, за действието на договорната суброгация по отношение на прекратяването на договора, за възможните възражения на купувача с оглед на тяхната основателност или неоснователност и някои други проблеми, което несъмнено би обогатило съвкупните изследвания в тази материя.

Изложеното, макар и твърде обобщено, струва ми се по несъмнен начин обосновава цялостната висока научна и познавателна оценка на представения монографичен труд. Препоръката за обогатяване на изследването ни най-малко не влияе върху тази оценка.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Въз основа на всичко изложено по-горе си позволявам да изразя изцяло положителната си оценка за научните и преподавателски качества на гл.ас. д-р Красимир Стоянов Коев като същият отговаря на изискванията на чл.24, ал.1 ЗРАСРБ и чл.56 и сл. от ПРАСБСУ и препоръчвам на научното жури да предложи на Академичния съвет на БСУ да изберат гл.ас. д-р Красимир Стоянов Коев да заеме академичната длъжност "доцент" в професионално направление 3.6 Право по специалност Гражданско и семейно право.

София, 08.12.2017

С уважение:

(проф.д-р Симеон Тасев)